

Neomezujte všeprostupující brahma jmény a tvary

→ *Promluva Satja Sái Báby z 26. února 2006* ←

*Je možné vystavět chrám Jedinému, který prostupuje celý vesmír (brahmánda)?
Může někdo pojmenovat Jediného, který je přítomen ve všech bytostech?
Je možné vykoupat Jediného, který je přítomen ve všech řekách?
Může někdo nabídnout jídlo Jedinému, jenž má celou brahmánda ve Svém žaludku?
Člověk není vzhledem ke své nevědomosti schopen tuto pravdu poznat.
Je pod vlivem klamu, že je našvarou (pomíjivým).
Ve skutečnosti není našvarou, ale pro celý svět Íšvarou samým.*

(báseň v telugu)

Označení, které dáváme projevenému světu, je *prapaňča*. Nazývá se *prapaňča* proto, že se skládá z pěti živlů (*pañča bhúta*), tedy ze země, vody, ohně, vzduchu a éteru. „Pra“ znamená projevit se, rozkvést. Proto *prapaňča* znamená projevení nikoli jen pěti živlů, ale také pěti životních principů, jmenovitě *prány* (životního dechu, životodárné energie), *apány* (vzduchu sestupujícího směrem dolů), *vjány* (životodárného vzduchu, rozváděného do těla), *udány* (dechu, který vystupuje hrdlem) a *samány* (vzduchu, podporujícího zažívání). Vytvářejí základ pro celý svět.

Princip *brahmatattvy* je přítomen ve všech pěti živlech jako spodní proud. Je věčný a nesmrtelný. Výraz *brahma* odkazuje na božský princip, prostupující pěti živly, pěti životními obaly (*pañčakóša*) a pěti dechy (*pañčaprána*). Člověk však vzhledem ke své nevědomosti přisuzuje *brahma* určitou podobu a modlí se k ní. Jména a tvary jsou pomíjivé. Jediným trvalým bytím je *brahmatattva* (podstata *brahma*), která je základem všech jmen a tvarů. Z nevědomosti a omezeného porozumění omezujeme kosmický princip – *brahma* – na nepatrný tvar a uctíváme jej. Měli bychom uctívat kosmickou podobu božství. Skutečnou podobou Boha je kosmos (*brahmánda*). Brahma prostupuje *andou*, *pindou* i *brahmánda*

(vesmírem). *Anda* je kombinací *padárthy* (hmoty) a *prány* (životního principu). *Pinda* je to, co je zrozeno z matčina lůna. Nakonec se sjednotí s *brahmándou*.

Vtělení lásky!

Základem vesmíru (*brahmánda*) je láska. Bez lásky (*préma*) neexistuje ani *prakrti* (příroda) ani *prapaňča* (svět). Svět je udržován principem lásky, který je jednotně přítomen v pěti živlech. Božství můžete uctívat mnoha způsoby, ale jestliže zapomenete na princip lásky, celé vaše uctívání se ukáže jako pošetilé. Za udržování lidského života a světa jako celku zodpovídá pět živelů. Pokud jen jediný živel chybí, všechno se zastaví. Ušima slyšíme zvuk. Očima vidíme svět. Takto jsme schopni prožívat svět pěti smysly. Dokazují existenci světa. Člověk zapomněl na božský princip lásky a usiluje o dosažení blaženosti (*ánanda*) nízkými světskými prostředky. Říká se: „*Džantúnám nara džanma durlabham*“ (ze všech živých bytostí je lidské zrození tím nejvzácnějším). Ve skutečnosti je lidská bytost v základě božská.

Jako čtyři cíle lidského života je stanovena *dharma* (správné jednání), *artha* (bohatství), *káma* (touha) a *mókša* (osvobození). Dnešní člověk se však *dharma* a *mókši* vzdal. Honí se za *arthou* a *kámou*. Tento svět stvořil Bůh. Vaše žena, děti, přátelé a nepřátelé jsou všichni stvořeni Bohem. Nestačí, jestliže udržujete dobrý vztah se svou ženou, dětmi a přáteli. Musíte být schopni vidět Boha ve všem. To je vaše prvotní povinnost. Vaše žena, děti, přátelé a dokonce i nepřátelé jsou všichni vtělením *brahma*. Dokonce i Bůh musí někdy bojovat s nepřáteli. Přesto nakonec z Jeho milosti splývají s Bohem navzdory jejich zášti vůči Němu. V tomto světě není místo, kde by Bůh nebyl. Je přítomen všude.

*Sarvatah pánipádam tat sarvatókši širómukham,
sarvatah šrutimallóké sarvamávtjja tišthati.*

*Rukama, nohama, očima, hlavou, ústy a ušima prostupuje vším,
On proniká celým vesmírem.*

Lidé kolem vás nemusí být schopni vidět, co děláte, ale On vás pozoruje. Ostatní nemusí slyšet, co říkáte, ale On vás poslouchá. On je věčným svědkem. Vy si naneštěstí nejste schopni tuto pravdu uvědomit. Někteří lidé namítají: „Jak můžeš říci, že je Bůh přítomen všude, když Ho ve skutečnosti nevidíme? Jak je možné, aby slyšel naše modlitby?“ Ve skutečnosti je zvuk formou Boha. Neexistuje žádné místo, kde není zvuk. On může slyšet všechno, neboť zvuk je jeho vlastní podobou. Světlo prostupuje celým světem. Bůh může vidět všechno,

neboť světlo je Jeho zrakem. Nebuďte tudíž nikdy pod mylným dojmem, že Bůh neví, co se děje. Nepochybujte o Jeho existenci ani ji nepopírejte jen proto, že není viditelný prostému oku. Jak povstává vůle (*sankalpa*) ve vašem srdci (*hrdaja*)? Přichází z vůle boží. Ze světského hlediska mohou přicházet zdary a nezdary, ale božský princip zůstává vždy stálý.

Lóka (svět) a *lókéša* (Bůh) jsou neoddělitelní. Stvoření a stvořitel jsou jedno. Mezi nimi je blízký a neoddělitelný vztah. *Átman* je jméno, které se dává božskému principu. Nemá určitou podobu. Prostupuje celým světem ve formě vůle (*sankalpa*). Je hrubou chybou přisuzovat *átmanu* určité jméno a podobu. Je nezbytné, abychom porozuměli jednotě *átmana* a prožívali ji. Vše je božské. *Sarvam khalvidam brahma* (vskutku to vše je *brahma*).

Jelikož nedokážete porozumět božskému principu v jeho celistvosti, přisuzujete Bohu určité jméno a podobu, jako je Ráma, Kršna, Višnu a podobně a uctíváte Ho. Hrnčíř vyrábí sošky Rámy, Kršny a další. Je to však jen hlína, která přijímá podobu různých božstev. Stejná hlína je vytvarována do různých tvarů.

*Šperků je mnoho, ale zlato je jedno.
Krav je mnoho, ale mléko je jedno.
Bytostí je mnoho, ale dech je jeden.*

(báseň v telugu)

Protože nejste schopni porozumět principu jednoty, jste klamáni zdánlivou rozličností.

Vtělení lásky!

Nikdo nemůže popsat Boha jako v té nebo oné podobě. On prostupuje celým vesmírem. Bez jména nemůže být podoba a naopak. Princip božství je reprezentován jménem a tvarem. Každý předmět a každá bytost v tomto světě (*prapañča*) je projevem boží lásky. Proto nehleďte na svět jen z fyzického hlediska. Přijímejte svět jako skutečnou formu boží a jako projev boží lásky. Vzhledem ke svému omezenému chápání omezujete všeprostupující božský princip do jména a tvaru.

Jad bhávam tad bhavati (jaký je postoj, takový je výsledek). Bůh reaguje podle vašeho postoje k Němu. Máte-li neochvějnou oddanost (*púrna bhakti*) a milujete Boha celým srdcem, On vám udělí nejvyšší blaženost (*púrna ánanda*). Bůh překračuje dualitu zrození a smrti, štěstí a zármutku. Můžete si myslet, že i Bůh má bolest a utrpení. Ale z božího hlediska vůbec bolest neexistuje! Je to

aspekt božství. I blaženost je aspektem božství. Bůh je mimo radost a bolest, zásluhu a hřích. Radost a žal jsou naší vlastní tvorbou. Radost je mezi dvěma bolestmi.

Nepovažujte Boha za oddělené bytí. Lidé nejsou naneštěstí schopni porozumět principu božství a tudíž si dopřávají všech typů představ. Bůh je jeden. Védy prohlašují: *ékam sat viprá bahudhá vadanti* (pravda je jedna, ale moudří o ní hovoří pod různými jmény). Když však situace vyžaduje, objeví se na Zemi boží vtělení a hraje úlohu v kosmickém dramatu. Když byla Draupadí pokořena Durjóddhanou a Duššásanou na královském dvoře, Bhíma kypěl hněvem. Chtěl je rozdrtit na kaši. Ale ani za těchto okolností je Bůh nezahubil.

Je zcela nezbytné, abyste pochopili, že všechno se děje z Jeho vůle. Cokoli se děje, je pro vaše vlastní dobro. S takovým pevným přesvědčením byste měli vyrovnaně přijímat radost a bolest, dobré a zlé. Může být pro vás obtížné nést neštěstí. Měli byste se modlit k Bohu, aby vám dal nezbytnou sílu je snášet. Dnes můžete mít potíže, ale zítra to bude jiné. Obtíže jsou jako pomíjející mraky. Zajisté ustoupí štěstí.

Člověk vždy usiluje o štěstí. Jak je může dosáhnout? Právě štěstí spočívá ve sjednocení s Bohem. Bůh je ve skutečnosti mimo štěstí a zármutek. Ať děláte cokoli, říká: „*Tatastu*“ (budiž). Zalévá vás blažeností slovy: „Nechť to je pro vaše vlastní dobro.“ Až jednou porozumíte *bhagavadtattvė* (přirozenosti božství), budete bez trápení. Jestliže se trápíte potížemi, neztrácejte odvalu. Věřte, že zkouškami vás Bůh vede pro vaše vlastní dobro. Štěstí a zármutek existují současně. Nemůžete dosáhnout štěstí, aniž byste prošli obtížemi.

Vtělení lásky!

Nepřisuzujte božství mnohost. Každého považujte za vtělení božství. Tento svatý postoj dosadte pevně do svého srdce. Dokonce i s osobou, která vás nenávidí, zacházejte jako se svým milovaným. Jelikož jste získali lidské zrození, měli byste dokázat snášet utrpení s odvahou a zmužilostí. Buďte přesvědčeni, že jsou pro vás dobré. Vše, co Bůh stvořil, je dobré. V božím stvoření je všechno dobré a svaté. Není nic, co by způsobovalo zármutek a trápení. Trápení ve skutečnosti pochází z lidského sebeklamu, jež sám povstává ze ztotožnění se s formou.

Jaký je smysl výrazu *mánava*? „Má“ znamená *májá* (klam), „na“ je bez a „va“ je *vartiňčuta* (chovat se). Proto je *mánava* ten, kdo jedná bez *máji*. Když se stanete obětí *máji*, nebudete nikdy schopni porozumět skutečnosti (*marmamu*). Ve skutečnosti je *májá* tvorbou člověka samého. Povstává z jeho představitosti. Ať se člověk pokouší jakkoli, není možné, aby poznal Boha v celku. Jednou řekla

matka Kuntí Kršnovi: „Ó Kršno, ačkoli jsi vskutku Bohem, někdy jsme klamáni myšlenkou, že jsi také lidská bytost jako my.“ Světec Tjágarádža opakoval stejný pocit v následujícím verši:

Ó, Pane!
Vyslyšel jsi modlitby Draupadí a zachránil jsi ji před ponížením.
Ošklivou Kubdžu jsi učinil krásnou.
Chránil jsi Pánduovce.
Je možné ocenit Tvoji nádheru a jas?
Ty jsi mimo veškerý popis a lidské chápání.
Kršno, ani Brahmá nedokáže popsat Tvoji slávu.

(píseň v telugu)

Dobro a zlo spočívá ve vaší mysli, nejsou vně. Na prvním místě proto opravte svoje pocity. Vzdejte se všech zvířecích vlastností, aby ve vás mohlo rozkvést lidství. Jestliže v sobě zaznamenáte jen stopu nenávisti, odežeňte ji od sebe okamžitě. Jelikož jste získali lidské zrození, je pohanou mít zlé vlastnosti, jako je nenávisť. Nestaňte se obětí poblázněnosti.

Budte přitahováni jen k Bohu a k nikomu jinému. Milujete svého syna, protože ho považujete za svůj obraz. Ten, kdo vás miluje, ten, kdo vás nenávidí, ten, kdo vás kritizuje – jsou ve skutečnosti všichni vašim vlastním obrazem. V jednu chvíli se může člověk zlobit a později hněv uvolní cestu lásce. Lidé se nechávají strhnout rozmary mysli. Nedokážou poznat pomíjivou přirozenost světa, jelikož jsou klamáni jmény a tvary. Vpravdě řečeno, vy nemáte ani přátele ani nepřátele. Je to jen vaše láska či nenávisť, co se odráží z venku. Bůh vám nedává ani štěstí ani zármutek, ty jsou vašim vlastním dílem. Pocházejí z vás.

Vtělení lásky!

Bůh je všude přítomen v podobě pěti živlů. Každý je obdařen pěti živly a každý je vtělením lásky. Všichni jsou jedno. Neexistuje druhé bytí. Kamkoli se podíváte, je tam pět živlů. Všichni jsou jedno. Nikde nenajdete nějaký šestý živel. Princip lásky, přítomný ve vás, představuje *išvaratvou* a *brahmatattvou* (princip *brahma*). Je to jen *bhrama* (sebeklam) myslet si, že *brahma* je od vás oddělené. Všechno je *brahma*. Všechno je projevem *átmana* a *ánandy* (blaženosti). Proto je Bůh veleben jako *nitjánandam*, *paramasukhadam* *kévalam* *džňánamúrťim* (Bůh je vtělením věčné blaženosti, On je absolutní moudrost). Dokonce i čin (*karma*), který vykonáváte, je projevem *brahma*. Když budete konat své činy s takovým božským postojem, sklídíte dobré výsledky.

Nikdy nekritizujte Boha. Nikdy Ho nezapírejte. Vše je projevem Brahmy, Višnu a Mahéšvary. Všichni jsou božští. Tomu se máte naučit tohoto příznivého dne Šivarátri. Na tomto světě není nic jiného než božství. Princip božství, přítomný v zrnku písku a ve velkém *laddu* (cukrovinka), je jeden a tentýž. Jakmile si uvědomíte tuto pravdu, stanete se vskutku Brahmou. Nepotřebujete hledat Brahmou někde jinde. Vy jste Brahmá, Višnu, Šiva, jste pravým vtělením božské Trojice. Je to jen váš postoj, který přijímá podobu Brahmy, Višnu a Mahéšvary. Protože máte dualistický postoj, jste vystaveni neklidu a utrpení. Jednotu vnímáte jako rozmanitost, místo abyste viděli jednotu v rozmanitosti.

Číslo jedna je základem pro všechna ostatní čísla. Podobně se různí jména a tvary, ale všichni jsou v základě jedno. Neexistuje žádná druhá osoba. Na tomto světě není žádné „druhé“ bytí než božství. O pochopení principu božství usilovali mnozí duchovní aspiranti a jogíni. Nakonec zjistili, že: *ékam sat viprá bahudhá vadanti* (pravda je jedna, moudří o ní hovoří pod různými jmény). Dokud nechápete tuto pravdu, jste klamáni zdánlivou dualitou.

Měli byste pochopit duchovní matematiku, abyste poznali, že božství je jedno. Je zcela nezbytné, abyste porozuměli tomuto principu jednoty a podle toho jednali. Když porozumíte jednotě, budete prožívat božství. Zjistíte, že se jedinec neodlišuje od Boha. Když dáte za jedničku nulu, stane se desítkou. Přidejte ještě jednu nulu a je z ní sto. Když takto dále přidáváte nuly, roste hodnota na tisíc, deset tisíc a tak dále. Nuly získávají hodnotu jen tehdy, když jsou přiloženy za jedničku. „Já“, „moje žena“, „moje děti“, „můj majetek“ a tak dále – to vše je jako nuly. Budou mít hodnotu, jen když jsou spojeny s Bohem, který je číslo jedna.

Celý svět je jako nula (*zero*). Vynořila se z hrdiny (*hero*), Boha. Je vaším sebeklamem, že zaměňujete nulu za hrdinu. Božství si nebudete schopni uvědomit tak dlouho, dokud jste ponořeni v sebeklamu. Sebeklam dává vyrůst pochybnostem, které vás oloupí o blaženost. Pochybnosti vám otráví mysl a přivedou vás do nebezpečí. Nikdy proto nepěstujte ve vztahu k božství nějaké pochybnosti. Posilujte svou víru v Boha.

Auto může jet plynule jen tehdy, je-li vzduch ve všech čtyřech kolech. Když i jen jedno kolo je propíchnuté, může to vést k nehodě. Lidské tělo je jako automobil. Mysl je volant. *Dharma* (správné jednání), *artha* (bohatství), *káma* (přání) a *mókša* (osvobození) jsou čtyři kola. Měla by být naplněna vzduchem víry. Když i jen jedno kolo bude propíchnuté, váš život bude v nebezpečí. Vaše mysl by měla být stálá a pod kontrolou. Jen tehdy můžete dosáhnout cíle života, tedy *mókši* (osvobození).

Vtělení lásky!

Celý svět je prostoupen pěti živly. Mezi nimi byste měli udržovat dokonalou rovnováhu. Když neudržíte pořádně rovnováhu při jízdě na kole, spadnete. Podobně můžete vést život skutečné lidské bytosti jen tehdy, budete-li mít řádně vyrovnanou mysl. Postrádáte-li vyrovnanou mysl, vaše lidství bude v troskách. Říká se: „*Džantúnám nara džanma durlabham*“ (ze všech živých bytostí je lidské zrození tím nejvzácnějším). Jaká hanba to je, když se chováte jako zvíře, jestliže jste byli požehnáni takovým cenným lidským zrozením. Měli byste žít jako lidská bytost.

Udržujte mysl pod kontrolou. Toto je moje poselství k vám o svaté noci Šivarátri. Pochopte, že jste se zrodili jako lidské bytosti, ne jako hmyz či červi. Nejste ani zvíře, pták nebo divá zvěř. Měli byste porozumět významu slova *mánava*. „Má“ znamená ne a „nava“ je nový. Nejste zde poprvé. Nejste na zemi noví. Než jste dosáhli lidského zrození, prošli jste množstvím zrození.

Vzdejte se všech svých starých a nízkých vlastností a začněte svůj život znovu. Lidský život je vysoce posvátný a tajemný. Jen Bůh může odhalit toto tajemství. Višvéšvara (Pán vesmíru) prostupuje celou *višvu* (vesmír). Je mimo veškeré popisy. Ve vás je přítomen v podobě *átmana*. Existuje jen jedna cesta k poznání *átmana*. Vzdejte se pocitu „moje“. Říkáte: „To je moje a tamto je moje“. Jakmile se vzdáte světské připoutanosti, rozvinete čistotu, stálost a nesobectví. Budete zbaveni utrpení, obav a úzkosti. Na závěr dosáhnete osvobození (*móksa*). Když jste již docílili lidství (*mánavatva*), měli byste usilovat o růst na úroveň božství (*mádhavatva*). To je vašim cílem. Jaký má smysl, když zůstanete navždy v *mánavatvě*? Měli byste rozvíjet čistou mysl (*sanmati*), abyste vzrostli na úroveň božství.

Jednota uděluje čistotu, která pak vede k božství. Proto se musíte všichni sjednotit. Příslušíte k lidskému plemeni. Patříte do jedné rodiny. Proto se musíte chovat jako bratři a sestry. Absence takového ducha jednoty zmenšuje čistotu a odvádí vás od božství.

Vtělení lásky!

Jelikož jste studenty Satja Sáí školy, musíte být svým duchem jednoty příkladem ostatním. Označení Sáí oddaní si zasloužíte jen tehdy, když rozvinete jednotu. Milujte Boha z celého srdce. Láska k Bohu vám srdce promění. Odvane nenávisť a další špatné vlastnosti. Prostřednictvím lásky můžete dosáhnout všeho.

(Bhagaván zaspíval bhadžan „*Préma mudita manasé kahó*“ a pokračoval v promluvě.)

Vtělení lásky!

Od nepaměti ochraňovalo oddané Rámovo božské jméno a vedlo je po správné cestě. Člověk si dokáže velmi dobře božskou moc Rámova jména představit, když zůstávalo vryté po dlouhé věky v srdcích lidí. To je tajemstvím samo o sobě. Od Rámova příchodu uplynuly tisíce let. Přesto zůstává Jeho jméno stále svěží a nové. Člověk může být na vrcholu hor, na vesnici či ve městě, ale ze zpěvu Rámova jména čerpá každý nesmírnou radost. *Ramajati iti Rámah* (to, co dělá radost, je Rámův princip).

Jednou probíhala na dvoře Kršnadévaráji diskuse, které se účastnilo osm učenců královského dvora, známých jako *aštadiggadžové*. Kršnadévarádža chtěl vědět, kdo je mezi nimi nejlepší. Požádal je, aby vytvořili z pěti hlásek smysluplný výraz, přičemž každá z nich aby měla stejný význam v pěti jazycích. „Kdokoli přijde s odpovědí na tuto otázku do sedmi hodin zítra ráno, bude patřičně odměněn,“ dodal.

Ténáli Rámakršna se rozhodl, že stráví noc v domě svého švagra, jelikož jeho dům stál příliš daleko. Když dostal pohodlné lůžko na spaní, odmítl na něm Rámakršna spát. Řekl: „Musím do zítřejšího rána přemýšlet nad odpovědí na otázku, kterou nám položil král. Taková postel by mě ihned uspala. Přichystejte mi tedy lůžko v přístřešku pro krávy.“ Jak tak ležel v přístřešku, jedna z krav se v jednu hodinu v noci otelila. Rámakršna zvolal, aby to svému švagrovi oznámil. Jeho švagr chtěl vědět, která kráva se otelila, neboť dal kravám různá jména – Párvatí, Lakšmí a Sarasvatí. Zeptal se proto Rámakršny: „*Je áv ra bava?*“ (která kráva to je, ó švagře?).

Když to Rámakršna slyšel, jeho radost neznala mezí, neboť našel odpověď na královu otázku. Proto si větu opakoval znovu a znovu. Jeho švagr si pomyslel, že se Rámakršna chová tak divně kvůli nedostatku spánku. Příští ráno odešel Rámakršna na královský dvůr a zjistil, že nikdo jiný řešení otázky nenalezl. Všichni ostatní byli přesvědčeni, že není možné takovou větu vytvořit. „*Je áv ra bava*, zní odpověď,“ řekl. Všichni byli zmateni. Nato vysvětlil: „*je* v marátštině, *áv* v hindštině, *ra* v telugštině, *ba* v kannadštině a *vá* v tamilštině nesou stejný význam, tedy „přijď“. V této větě je reprezentováno pět jazyků.

Studenti!

Slova, která vyslovujete, nesou někdy různé významy. Proto buďte pozorní, když mluvíte. Rozvíjejte ctnosti a vedte ideální život. Jen tehdy s vámi bude Svámí spokojen. Když mi uděláte radost svým ideálním chováním, já vám dám radosti mnohem více. Vaše radost je mou radostí. Ať jdete kamkoli, získávejte si dobré jméno. Pro mne je velmi důležitý váš charakter. Proto vyvíjejte veškeré

úsilí, abyste si utvářeli charakter a byli pro druhé ideálem. Toto je poselství, které bych vám rád předal tohoto příznivého dne – Šivarátri. V den, kdy prožijete věčnou blaženost, je pro mne Šivarátri.

Jednou Tjágarádža pořádal ve Tandžávúru koncert. V koncertní hale bylo mnoho významných hudebníků a učenců. Na začátku programu pozdravil Tjágarádža všechny svou slavnou skladbou „*Endaró mahánubhavulu andariki vandanamulu*“ (jsou mnohé ušlechtilé duše, které měly zážitek božství a já se jim všem klaním). Všichni byli při poslouchání jeho melodického zpěvu blažení. Tjágarádža svým příkladem předvedl, že člověk může ctít každého ve shromáždění, neboť ve všech je božství.

Před mnoha lety byl vyzván k promluvě jeden učenec. Na počátku svého proslovu oslovil posluchače: „Bratři a sestry s výjimkou jedné!“ Nato vysvětlil, že mezi přítomnými je i jeho žena. Pamotoval na ni i při promluvě k publiku. Když člověk hovoří na veřejnosti, neměl by brát zřetel na takové rozdíly. Všechny by měl pozdravit stejně.

Vtělení lásky!

Tuto svatou noc Šivarátri zalévám vás všechny svým požehnáním. Po celou noc zpívejte boží jméno. Jak je jen možné, rozjímejte v noci o Bohu. Jen tak můžete prožívat božskou blaženost. Můžete být dokonce svědky projevu božského jasu. Boží jméno zpívejte z celého srdce. Můžete zpívat kterékoli jméno, ale měli byste rozumět jeho vnitřnímu smyslu. *Digambara* je například jedno ze jmen Pána Šivy. *Digambara* je hovorově ten, kdo je nahý. Když se však dotazujete po vnitřním významu, zjistíte, že *Digambara* je ten, který má *dikkulu* (čtyři strany – východ, západ, sever a jih) jako svoji *ambaru* (oděv). Je možné, že lidé tomuto slovu nerozumí a myslí si, že Šiva nemá na svém těle nic. Je tedy lepší, nebudete-li při *bhadžanech* toto slovo používat.

U příležitosti svátku Šivarátri, v Prašánti Nilajam dne 26. února 2006